

indiciū, quōd his ipsis repletis, obsepitque homo surdescit. Humoris itaque aliquid ē frictione ista aurium liquefcit, atque in canalem, quem modō diximus, per foramen illabitur, quod tussim mouere potest. 7 Cur sinistra aures ocyus magna ex parte perficiata consolidari, quā dextera potest? quocirca mulieres alteram matrem vocant, alteram fœminam. An quia partes sinistrae humidiores, calidioresque sunt: quæ autem habitu huiusmodi sunt, consolidari possint facilius. Vnde in plantis etiam tenellis, atque viridibus, coitus, concorporandumque vniō facilius agitur. Et verō vîcera iuniorum promptius compaiginantur, quā seniorum. Argumentum, partes sinistras esse humidiores, quōd molliores sunt, atque effeminatiores. 8 Quā ob causam pudicitis aures summæ rubescant, iratis oculi? An quia pudor in oculis refrigeratio quædam cum timore est: itaque calor iure oculos deserit: quōd cum in secedendum sit, locum sui capacissimum petat necesse est, quales certō summæ sunt aures. Cæteræ nanque partes longæ ossibus omnes compactæ sunt. Iratis contrā, calor in oculis, totamque faciem reuocatur, sed conspectior in oculis est, videlicet albi eorum coloris ratione. 9 Cur aurium sonitus accito strepitu cesset? an quia minorem strepitus amplior pellit & eruit. 10 Cur si aqua lapsa in aurem sit, oleum, quo humor effluat, instillamus? nullo nanque humore alio effluere potest. Vtrum, vt quoniam oleum per summa aquæ innat, eique aqua præ lentitate adhæret, effluente oleo aqua etiam ipsa effluat. An vt per lubricam aurem labens aqua excurrat: oleum enim, vt pote leue, facit vt properè labescere possit. 11 Cur minis aures vrinantibus rumpantur, si oleum sibi instillatum habentes, in mare interrumpant? An ratio cur rumpi aures possint, antè exposita est. Oleum verō in aures instillatum, facit vt mare superueniens relabi facilius possit: quomodo in parte corporis exteriori peruncta fieri nouimus. Labens autem ictum parti interiori aures nullum inuehit, itaque disrumpere non potest. 12 Quam ob causam aures cum exangues adeo sint, pudore erubescere possint? An res quæque ferri in eum soleat locum, qui sui vacuus est. Cum ergo sanguis efferri sursum calidus videatur, aures maximè, partemque inanissimam adit: itaq. rubore inibi afficit. Quod idem intelligendum de genis etiam est.

A σημεῖον δὲ, ὅτι ἀπαθησώμεται καὶ γίνονται ἐνάσι. Στερμαίνουμένου οὖν τῆ στέφαι, σιωπήκεται ὅτι τὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τοῦ πύου κείτωθεν ὑγρόν· ὁ ποιεῖ τὴν βῆχα. Ἔτι δὲ τί τὸ ἀεισεσθῆν οἷς δευτέρον συμφύεται ὡς ὅτι τὸ πολὺ ὅταν τρυπηθῆ; διὸ καὶ ἀγμοῦμας τὸ μῦθ, ἀρρῆν τὸ ἴ, θῆλυ κωλοδοσι τῆ ὄρων. ἢ ὅτι τὰ ἀεισεσθῆ ὑγρὰ καὶ στερμα μάλλον, συμφύεται δὲ τὰ παιδῶτα μάλλιστα. διὸ καὶ ἐν φυτοῖς τοῖς
 B χλωροῖς ἢ σύμφεσις, καὶ τὰ τῆς νέων δὲ ἑλικη [μάλλον συμφύεται] ἢ τὰ τῆς προσβυτέρων. σημεῖον δὲ, ὅτι ὑγρὰ μάλλον, καὶ ὅλας δηλοκώτερον τὰ ἀεισεσθῆ. ἢ διὰ τί τοῖς μῦθ ἀγμοῦμας, ἀρα τὰ ὅταν ὅτι φρονίσεται· τοῖς δὲ ὀργίζουσι, οἱ ὀφθαλμοῖς ἢ ὅτι ἢ ὑπὸ ἀδῶς, ἐν ὀφθαλμοῖς κατὰ φύξῆς τις μῦθ εἰδῶν. (ὡς ἐικότως ἀπολείπει τὸ
 C στερματὸν τοῦ ὀφθαλμοῖς· χλωροῦ δὲ, εἰς τὸν δεκτικώτατον φέρεται τόπον. πελοπῆς ἴ, ὅ ἐν τοῖς ἀκροῖς τῆς ὄρων. ὁ γὰρ ἄλλος, ὡς ὀφθαλμοῖς) ὀργίζουσι δὲ ἴ, ἐπανέρχεται τὸ στερματὸν, μάλλιστα δὲ γίνεται φανερόν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, διὰ τὴν χροῶν οὖσαν λευκίαν.
 D Διὰ τί ὁ ἦχος ὁ ἐν τοῖς ἀσίν, ἐὰν τις φορήσῃ, παύεται; ἢ ὅτι ὁ μείζων ψῆφος τὸν ἐλάττω ἐκκρούεται; ἢ διὰ τί ἐὰν εἰς τὸ οὖς ὕδωρ ἐγχεσθῆ, ἔλαμον προσερχόμεται, οὐ διαμαῦρόν τῆ ἐντὸς ὑγροῦ ἐξελθεῖν δι' ἄλλου ὑγροῦ; ποιεσθῆν διὰ τὸ ὅτι πολλὸς γίνεσθαι τὸ ἔλαμον τῆ ὕδατος, καὶ διὰ γλεχρότητα αὐτῆ ἔχεσθαι τὸ ὕδωρ ἐξ ἰόντος τῆ ἐλάμου, ἢ αὐτὸ σπασθῆν τὸ ὕδωρ; ἢ ἵνα ὀλιγοῦσθαι τῆ αὐτὸς γηουῦσθαι, ἐξελθεῖν τὸ ὕδωρ; τὸ γὰρ ἔλαμον, λείον δὲ, ποιεῖ ὀλιγοῦσθαι.
 E ἢ διὰ τί ἢ ἢ ἢ τὰ ὅταν ῥήγνυ) τοῖς καλυμβῶσιν, ἐὰν προσερχόμενοι εἰς τὰ ὅταν ἔλαμον ἢ τῆ ὑπὸ ῥήγνυσθαι τὰ ὅταν ἐπιρῆται προσεσθῆν ἢ ἀπῆα τὸ δὲ ἔλαμον, ἐγχεσθῆν εἰς τὰ ὅταν, τὴν ὕσπερ δάλαπην ὀλιγοῦσθαι ποιεῖ, καὶ δῶν ἢ ὅτι τῆ ἐξ ὡ τῆ σώματος συμβαίνει τῆς ἀληθινῆς ὄλεσθαι, οὐ δὲ δεινῶσαι δὲ, πληρῆν οὐ ποιεῖ εἰς τὸ ἐντὸς τῆ αὐτῆς. διὸ ἢ οὐ ῥήγνυσι.
 F ἢ διὰ τί τῆ ὄρων ἀσῆμων ὄρων, μάλλιστα οἱ ἀγμοῦμας ἐρυθρῶσιν; ἢ ἔλασον εἰς τὸ κενὸν ἐκείσθαι μάλλιστα φέρεται; δοκῆ δὲ τῆ ἀγμοῦμας αἰῶ στερματὸν φέρεται τῆ ὄρων, εἰς οὖν τὸ κενώτατον ἐρυθρῶσθαι ποιεῖ, τὸ δὲ αὐτὸ τῆ καὶ ὅτι τῆ γλαύσθαι.
 ἢ π δὲ ἴ